

POSVET O KRAŠKIH POJAVIH V TROPIH IN V SREDOZEMLJU
OD 25—26. I. 1971 V FRANKFURTU

Ivan G a m s

Ob pomoči Nemške raziskovalne skupnosti je posvet pripravil Geografski inštitut frankfurtske univerze, ki mu je bil slavljeneec, ugledni, zdaj že na žalost že pokojni profesor dr. Herbert Lehmann, dolga leta predstojnik. Na posvet, ki je bil posvečen slavljencevi sedemdesetletnici, je bilo povabljenih 37 evropskih krasoslovcev, največ iz Nemčije. Iz Jugoslavije sva se ga udeležila prof. J. Roglič iz Zagreba in podpisani.

Tematski krogi, ki jih je predvidel organizator, so bili: tropski kras, kras v suhih predelih, kras v severnomediterranskem prostoru, kriteriji za ugotavljanje fosilnega krasa v Srednji Evropi, uravnavanje v apniških predelih. Vkljub omejeni tematiki je diskusija venomer ukvarjala v splošne kraške probleme. Presenetljivo mnogokrat se je dotaknila kraških polj, pri čemer so bila vselej v ospredju dinarska kraška polja. O njih so tudi referirali A. Bögli (»K vprašanju polj«), K. Kayser (»Pripombe k pluralizmu nastanka polj in mesto polja v sistemu kraških oblik«), J. Büdel (»Reliefne generacije tvorbe polj v dinarskem prostoru«), ter podpisani (»Dvofazno kvartarno uravnavanje v severozahodnih dinarskih kraških poljih«).

Ostale referente bi mogli uvrstiti v tri skupine. V prvi so bili ugledni nemški geografi, povabljeni proslave, ki se s krasom ukvarjajo bolj obrobno (K. Troll, H. Mensching). V drugi so referenti, ki so ubirali klasična pota v kraški geomorfologiji in ki se naslanjajo predvsem na opazovanje in logični sistem (že omenjeni K. Kayser, G. Warwick). Tretja skupina, navadno mlajši raziskovalci, se je skušala dokopati do novih spoznanj s pomočjo meritev korozijske intenzivnosti in kvantitativnih metod vobče. Od njih je G. Nagel (Frankfurt) na osnovi svojih meritev podvomil o možnostih obstanka tropskega reliktnega krasa v Srednji Evropi. V nasprotju z njim je M. Sweeting ugotavljala v Angliji znatno večjo razprostranjenost reliktnega tropskega krasa kot ga je dopuščal Nagel v Nemčiji. F. Miotke (Hannover) je skušal na podlagi meritev razložiti poglobljanje ravnikov med mogotami na krasu v Puerto Rico z diferenciranimi korozijsko-erozijskimi procesi. Morda največ zanimanja je pritegnil P. Williams (Dublin) s svojim referatom o vprašanju klimatske zonalnosti krasa na primeru Nove Gvineje. Čeprav je tam tropski kras, prevladujejo od morja do čez gozdno mejo depresijske kraške oblike, ki jih je s pomočjo aerosopnetkov zajel v kvantitativne morfometrične meritve. Podobne poligonarne tvorbe kot jih je prikazal od tam, je videti iz aviona tudi na golih dinarskih gorah.

Bolj kot po enotnih zaključkih je posvet uspel v tem, da je nudil revijo pogledov na osnovne kraške probleme. Ti pogledi pa so še zelo individualni in opazovalec je imel vtis, da vkljub številnim kraškim terminološkim slovarjem še vedno govorimo neenotni jezik.

Résumé: Colloque sur les phénomènes karstiques dans les régions tropiques et méditerranéennes

M. I. G a m s qui a participé à ce colloque tenu à Frankfurt de 25 à 26 janvier 1971 et organisée à l'occasion du 70-e anniversaire du prof. H. Lehmann, présente un bref rapport sur les travaux du Colloque.